

***Ginkgo biloba* 'Variegata'** **miłorząb dwuklapowy 'Variegata'**

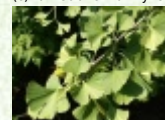
(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(C) fot. Gabriel Tomżyński
(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

Wolno rosnące drzewo o wzniesionym, nieregularnym pokroju, dosyć luźnej koronie i dwubarwnych, zielono-kremowych liściach. Po 30 latach dorasta do 10 m wysokości. Roślina tworzy 2 rodzaje pędów: nagie, żółtobrazowe długopędy oraz znacznie mniejsze, walczkowate krótkopędy pokryte licznie bliznami po opadłych liściach. Liście na długopędach są ułożone pojedynczo, skrętolegle, na krótkopędach gęsto skupione w liczbie od 3 do 5. Liście w kształcie typowe jak u gatunku, wachlarzowate, osadzone na długim ogonku, szerokość 5–8 cm, z charakterystycznym wcięciem na wierzchołku dzielącym skórzastą blaszkę liściową na dwie kłapy (bilobus – dwuklapowy). Widlaste unerwienie liści jest szczególną cechą pierwotną. Nerwy rozchodzą się wachlarzowato od nasady liścia po brzegi blaszki liściowej. Cechą charakterystyczną liści są nieregularnie przebarwienia, od kremowych do jasnożółtych. Część liści jest całkowicie ciemnozielona, ale zdarzają się także liście całkowicie białe, większość jest częściowo nakrapiana. Jesienią fascynująco przebarwiają się na żółto i opadają. Jest to kolon żeński. Wiosną, na krótkopędach z kątów liści wyrastają cienki szypułki z osadzonymi na nich zalążkami. Zazwyczaj tylko z jednego zalążka powstaje nasienie, natomiast drugi zalążek pozostaje nierozwinięty. Zapylenie odbywa się w maju i czerwcu. Tak jak inne rośliny nagozalążkowe miłorząb jest wiatropylny. Pyłek może być przenoszony nawet na odległość 1,5 km. Zapłodnienie przebiega w kilka miesięcy po zapyleniu przy udziale ruchliwych plemników, które są opatrzone wiciami. Kuliste nasienie miłorzębu (nie owoc!) pokryte jest mięsistą, początkowo zieloną, a po dojrzewaniu bursztynowożółtą osnówką. Dojrzała osnówka opadająca wraz z nasionami wydzielają bardzo nieprzyjemny zapach zjełczałego masła, dlatego w uprawie szczególnie ceni się odmiany męskie miłorzębu, które nie wydają nasion. W Azji (Chiny, Japonia, Korea) nasiona, a właściwie ich „jądro” jest spożywane w różnych postaciach, a drzewa miłorzębów uprawiane są w sadach. Kandyzowane nasiona sprzedawane są jako „orzechy”, a Francuzi wykorzystują pozyskany z nich wyciąg jako dodatek w trakcie produkcji piwa. Odmiany o barwnych liściach mają nieco większe wymagania uprawowe, preferują gleby żyzne, dostatecznie wilgotne, przepuszczalne, zasobnej w próchnicę o lekko kwaśnym odczynie (pH 5-6). Stanowisko powinno być osłonięte od wiatru, ciepłe, lekko ocienione. W pierwszych latach uprawy rośliny (system korzeniowy oraz korony) warto zabezpieczyć przed przemarzaniem. Drzewo jest odporne na choroby, szkodniki oraz tolerancyjna na zanieczyszczenie powietrza. Czasami wykazuje tendencję do rewersji. Jest to nietypowa odmiana, poszukiwana przez amatorów ciekawych roślin. Nadaje się do sadzenia jako soliter w przydomowych ogrodach oraz w założeniach parkowych.

autorzy: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

pochodzenie

pierwsza publikacja: E.-A. Carriere, Rev. Horticole, p. 41 2 1854; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Audré Leroy Nursery, Francja (?) Francja

grupa roślin

iglaste

grupa użytkowa

iglaste

forma

małe drzewo lub duży krzew

siła wzrostu

roślina wolnorosnąca

pokrój

drzewiasty wyprostowany

docelowa wysokość

od 10 m do 15 m

barwa liści (igieł)

wielobarwne, pstre lub obrzeżone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

owoce

żółte
ozdobne i jadalne
kuliste

nasłonecznienie

stanowisko cieniste
stanowisko półcieniste

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne
roślina tolerancyjna

ph podłoża

odczyn kwaśny
odczyn lekko kwaśny do obojętnego

rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ładne jesienne zabarwienie odporność na zanieczyszczenia ozdobne owoce ozdobne z liści/igieł
strefa	5a

autorzy: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

